

ЗІТЛУЙСЬ

Ч. П. 1(386)

СІЧЕНЬ — JANUARY

1990

ГОТУЙСЬ

Журнал пластового новацтва
Видає Головна Пластова Булава

Редагує Колегія

пл. сен. Тоня Горохович, пл. сен. Денис Беднарский

"HOTUYS"

a Ukrainian Monthly Magazine for Children
published by Plast Publishing,
2199 Bloor St., West,
Toronto, Ont., M6S 1N2, Tel.: (416) 769-7855

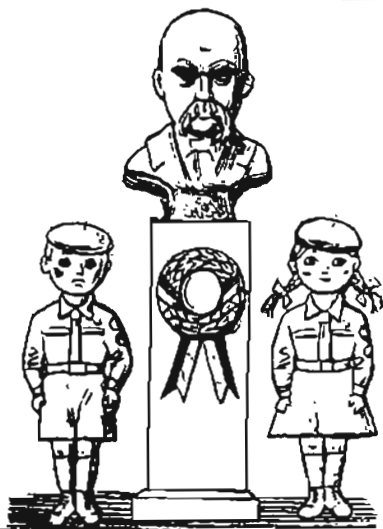
3 друкарні Мирона Баб'юка
1525 Emerson Street
Rochester, N.Y. 14606
Tel.: (716) 458-2133

Адреса Редакції і Адміністрації:
HOTUYS MAGAZINE
2199 Bloor St. West.
Toronto, Ont., M6S 1N2,
Canada Tel.: (416) 769-7855

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „ГОТУЙСЬ“ ВІД СІЧНЯ 1989 р.
25.00 американських доларів.
Ціна одного прим. — \$2.50

„Готуйсь“
Інтернаціональне стандартно-серійне число
(ISSN) 00468061

PLAST UKRAINIAN YOUTH ORGANIZATION
144 Second Ave., New York, NY 10003

• Ілюстрації в цьому числі: П. Андрусів, Володимира Бизова, Г. Тульчавської, Петра Холодного.

• На обкладинці: „Посівальники“ — малюнок М. Канюки.

ЗМІСТ

Сторінка

1. Ю. Шкрумеляк — Роляник: Різдвяна молитва За М. Яцковим: Сестр. Уля
3. Сестр. Уля: Таня довідалася, як народився „Заповіт“
6. Р. Завадович: Разом всі співаймо Дід Митро: З Новим Роком вас вітаєм ххх: Наша діяльність 1953 року (Вузоп)
7. Ю. Кузнецов: Ми з Вітькою конструємо корабель
8. ххх: Поміч дітям в Україні
9. Сторінки пластових малят: Л. Полтава: Всі полинем; С. Воробкевич: Знаєш ті гори ххх:
10. Листування з дітьми в Україні ххх: Рій „Зореплавців“
11. Крутиголівки для мудрої дитинки
12. Ляриса Копач: Перша зірка; Внучка Ляриса; Бабин день
13. Наше листування: Привіти з таборів, звіт з прогулянок, Зустріч зі школярами України в ЗСА
16. Про зруйнований собор Успіння Божої Матері в Києві
Галерія „Готуйсь“
Майстеркування

НАШЕ ГАСЛО НА 1990 —

ПРАЦЮЙТЕ НАД СОБОЮ —
ДЛЯ СЕБЕ
І ДЛЯ ІНШИХ!

**ХРИСТОС РОДИВСЯ! ПРИВІТ НАШ
РАДІСНИЙ І СЕРДЕЧНИЙ**

**УСЬОМУ НОВАЦТВУ ТА УКРАЇНСЬКІЙ
ДІТВОРИ В УКРАЇНІ, В УСЬОМУ
СВІТІ ПЛАСТОВИМ ПРОВОДАМ,
СЕСТРИЧКАМ І БРАТЧИКАМ, БАТЬКАМ
І ВЧИТЕЛЯМ**

передає Редакція і Адміністрація
„Готуйсь”.

РІЗДВЯНА МОЛИТВА

Наш Ісусику маленький,
що у яслах народився,
Учини, щоб край наш рідний
З цілим світом звеселився.
Щоб зрадів наш рідний нарід
І його всі вірні діти —
Щоб скінчилися їх смутки,
Щоб їм більше не терпіти.
Учини, щоб добра доля
В нашу землю завітала,
Щоб свободна Україна
Бога втішно прославляла.

Ю. Шкрумеляк - Роляник

ОСЕЛ ХРИСОНОСЕЦЬ

Увесь світ радів, що народилося Боже Дитя. Раділи люди, раділи всі Божі сотворіння, раділи навіть квіти.

Та стривожився Ірод, бо злякався, що втратить своє царство. Боже Дитя принесло любов, віру в добро. А Ірод ходив по своїй палаті та думав як позбутися Ісуса. Велів повбивати всіх дітей, що народилися в останніх двох роках.

Була тиха ніч. Мерехтіли ясні зорі, освітивши шлях, яким з неба сходить на землю ангел. Бог післав його, щоб повідомив Йосипа:

**Христос
Гамлається**

— Бери Марію і Дитя і втікай до Єгипту. Ірод хоче забити Божу Дитину.

Йосип і Марія зібралися в дорогу. Мусіли йти пішки, а Марія немінна, Немовлятко ж щойно народилося. Осел, що був у стаєнці, почувши тиху розмову Йосипа й Марії, забрив і радісно замахав вухатою головою. Йосип навантажив на нього клунки.

Свята Родина вирушила в далеку дорогу. Дорога була трудна, не була навіть протоптана стежка. З-під

навіяних вітром піскових курганів стирчали кості тварин. Цілими днями мандрували наші подорожні, не зустрічаючи ні води, ні деревини, ні засохлої травички. Осликові копита підбилися, ноги кривавили. Він дрижав зі страху, коли дикі звіри обминали ватру, здивовані дивлячись на Святу Родину, що грілася при ватрі.

Одного разу шаліла буря, здавалося, що злива все затопить. Йосип заховав Марію з Дитятком під скелею. Буря втихла аж під вечір. Віслук, що був під час бурі на другому боці річки, якої не було перед бурею, а тепер її русло наповнилося водою, котилися в ній буруни, жалібно їржав. Він вскочив у воду, хвилі пірвали його, затопили, але вкінці осел таки добився до Святої Родини.

Серед таких небезпек три тижні мандрувала Свята Родина і врешті прибула до Єгипту. Марія-Мати взялася годувати Ісусика, а Йосип знімати почав з ослика клунки. І що він побачив у ослика на хребті:

— Ходи, Маріє, глянь, що у нашого ослика на хребті?...

— О, цей знак хреста здовж й поперек крижів коло передніх лопаток утворив чорний колір на осликовій шерсті — це нагорода йому від Всевишнього за його вірну службу Ісусикові, — озвалася Марія.

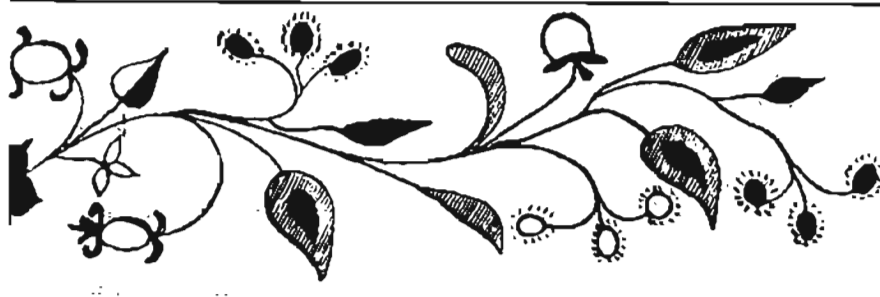
Господь відзначив нашого ослика хрестом, ніби лицарським орденом! — додав Йосип.

З тієї пори ослики цієї породи носять це знам'я. А люди зуть їх теж христоносцями

За Миколою Яцківим скорочено передала Сестричка Уля

Запитання:

1. Яка небезпека грозила Ісусикові, коли про його народження довідався Ірод. Що Ірод наказав зробити?
2. Як уникла Свята Родина цієї небезпеки?
3. Як виглядала дорога, якою мандрувала Свята Родина,
4. Чим нагородив Господь ослика за його поміч Святій Родині?

ТАНЯ ДОВІДАЛАСЯ, ЯК НАРОДИВСЯ „ЗАПОВІТ”

Повернувшись з суботньої школи, юнак Андрій при вечері запитав Таню:

— Таню, якщо хочеш знати як „народився” Шевченків „Заповіт”, я дам тобі такий журнал, де про це написано.

Таким повідомленням зацікавилася не тільки Таня, але й мама та тато:

— А звідки ти взяв цей журнал? — запитала мама.

Наш друг Микола його десь узяв. Журнал називається „Промінь”.

— Ну-ну кажи що ти знаєш про „Заповіт” — наглила Таня.

— Написав його Шевченко в Переяславі 1845 року, коли прибув був до свого приятеля студента ще з Петербургу — Андрія Козачковського. Звістка про приїзд поета блискавкою облетіла околицю. Андрій Козачковський влаштував у себе вечір на честь Шевченка. Прибула численно молодь, Шевченко читав свої вірші і чудово співав народних пісень. Співали з Марією

Степанівною — дружиною Козачковського. А крім того за дев'ять днів гостювання у приятеля Шевченко дуже багато намалював і побачив. Бо Переяслав старий город, і перебування Шевченка в ньому так вплинуло на поета, що він за цей короткий час намалював Михайлівську церкву, Церкву Покрови, Кам'яний хрест святого Бориса, вигляд села Вюнище, природу біля села Андрушів, ходив по ярмарках, щоб послухати кобзарів. Тут так написано, я не видумую. — зупинився Андрій, бо побачив, що тато заглянув на сторінку журналу, щоб переконатися, чи Андрійко справді читає текст, не фантазує.

— Тату, ці картини є в альбомі, ми їх бачили! — переконував Андрій.

— Ну, але ти мав про „Заповіт” розповісти... — нетерпеливилася Таня.

— О так! Прибув до Переяслава Шевченко того самого року ще раз.

Вознесенський собор у Переяславі. Аквареля. 1845

Чигиринський монастир.
Олівець, аквареля. 1845.

Жив тоді в ньому два місяці. І за цей час — здивуєтеся знову всі — створив він такі свої шедеври, — тату, а шедеври це значить — найкращі твори? — запитав Андрій.

Тато усміхнувся і притакнув головою: — Які саме твори? — поцікавився він.

— „Наймичка”, „Кавказ”, „І мертвим і живим”, „Холодний яр”, „Давидові псалми”, „Три літа”, „Маленькій Мар'яні”, „Минають дні, минають ночі” та інші твори — відчитав із журналу Андрій.

— А де ж „Заповіт”? — домагалася свого Таня.

— А як ти думаєш? Бути кріпаком, не мати відпочинку, ні відповідного харчу, не спати ночами, — це не мало впливу на Тарасове здоров'я? — запитав Андрій.

— Та й у гостях в Козачковського були розмови й праця поза північ. Через те Шевченко захворів. І вночі 24 на 25 грудня вночі Тарас встав і написав „Як умру, то поховайте...” поринувши у глибокі думи, сидячи при свічці. Поетові було ж всього не повних 31 років.

— О, Боже! І тоді Шевченко міг умерти? — схвилювалася Таня.

— Ні! він не думав про смерть, не хотів думати, він навіть не назвав цей вірш „Заповітом”, — пояснив Андрій

— А чи там не подано, Андрійку, того, що Шевченко того другого разу не перебував весь час у Козачковського. Коли в домі господаря відбувався ремонт, виїхав був до іншого приятеля. Та незадовго повернувся до Переяслава. Бо треба було бути під наглядом лікаря, а крім того, з Козачковським було легше творити, їх лучила давня дружба. А Переяслав спонукував до роздумів про минуле. Приятелі довго вечорами розмовляли, а вдень ще й працювали. Господар садив дерева перед домом. Шевченко допомагав, — хотів, щоб в одній ямці посадити дві акації, щоб вони сплелись на знак дружби обидвох приятелів. Ці акації досі ростуть, їх плекають переяславці з великою любов'ю, — доповнила читання Андрійка мама своєю інформацією.

— Так, мамо, тут згадано, що Шевченко, зібрав свої твори, написані в Переяславі та в інших місцевостях, в одну збірку й назвав їх „Три літа”. Тут, Таню, вмістив також і „Заповіт”, — продовжував розповідати Андрій.

— А чому лікар не заборонив був Шевченкові працювати, він же був хворий! — турбувалася Таня.

— Так, так! був хворий, пролежав півтора місяця, але перемагав свою недугу, закликаючи народ:

Мотрин монастир. Аквареля. 1845.

Поховайте та вставляйте,
Кайдани порвіть,
І вражою злою кров'ю
Волю окропите!

Немов спішив ще раз сказати те, що наповняло його серце, — старався пояснити Андрій.

— Треба ще всім нам знати, що саме за твори із збірки „Три літа” Шевченка цар казав арештувати. Кара була страшна — військо, заслання в Оренбург із забороною писати й малювати, — додав тато.

— Ой, яке ж це страшне! Хворого так покарати! Чи той цар вірив у Бога? — мало не плачучи відізвалася Таня. Чи вони ще колись зустрілися?

— Це було 12 червня 1859 року. Згадує Козачковський, що Шевченко дуже змінився виглядом — був лисий, зникло його буйне волосся, спина згорбилась, але в очах були іскри, духом молодечий. Так радів зустріччю з Україною, що не хотів аби його везли, десь на малу віддаль, Тарас ішов пішки до Дніпра, лягав у траву, слухав співу пташок. Любувався видом синіх гір, — розповідав зміст прочитаного Андрій.

— То Шевченко був у Переяславі після заслання. А чому він не залишився у лікаря приятеля? — сумно запитала Таня.

— Тут написано, що після двох днів гостини в приятеля, Шевченка знову арештували й відправили під наглядом до Києва, — інформував Андрій. — Тоді вони, приятелі, не думали, що їхня зустріч буде останньою.

Таня спустила голову й більше нічого не запитала. Але тато розмову продовжив:

— А знаєте, діти, чому Тарас Шевченко став світовим поетом?

— Бо його твори потрібні кожному народові. Шевченкові твори навчають, як народи можуть бути господарями на своїй землі, чого треба, щоб так було:

— Я знаю! — збудилася Таня: — Треба, щоб „В своїй хаті — була своя правда, і сила і воля.” Так написав Шевченко.

Запитання:

1. В кого перебував Шевченко в Переяславі, тричі відвідуючи це місто? Які події з його життя пов'язані з Переяславом?
2. Які твори — літературні й образотворчі (малюнки) постали в Переяславі? Чому?
3. Коли, чому і як писав Шевченко „Заповіт”?

Разом всі співаймо,
Всі Христа вітаймо
І щиренько просім
За наш край, за наш дім!
Дай Ісусе малий,
Щоб пропав Ірод злий
І щоб волі зоря
В Україні зійшла!
А добрим людям дай, о Боже,
Усе, що добре, світле, гоже:
Здоров'я, силу, згоду, віру
Любов братерську, дружбу щирю,
Потіху в смутку і в скорботі,
Багато успіхів в роботі —
А з того частку дай і нам
Усім у світі пластунам!
Прийміть оце від нас привіти:
Христос рождається! Славте!

Роман Завадович

З Новим Роком вас вітаєм
Й жити довго вам бажаєм,
Поки наша Україна
Встане вільна та єдина.
Поки наш народ повстане
Кріпкий, грізний, мов титани,
Й скине він ярмо неволі,
Й заживе в щасливій долі.

Та щоб цього дочекати —
Треба всім нам помагати
Йому волю добувати!...

Дід Митро

НАША ДІЯЛЬНІСТЬ 1953 РОКУ

(На увагу новацьким виховникам)
Пластова Дитяча Забава.

Останнім часом зауважуємо намагання новацьких виховників переводити зустрічі й спільні сходи роїв та гнізд. Це має свою виховну мету. Цим плекаємо почуття приналежності серед дітей.

Варто відмітити дитячу забаву, що відбулась 22.ІІ.1953 в залі Українського Легіону. Забава розпочалася дитячими іграми. Було досить гамірно й весело. А це свідчило про те, що діти найшли себе.

Гідною уваги й подиву була сценка „Різдвяна Зірка“, що її вивів наймолодший рій „Зозульки“ (сестр. Леся Сазка). Оригінал одяги і вміла гра дітей викликала захоплення у всіх присутніх на забаві. Як хтось сказав: „було виведено понад дитячі спроможності“.

Другий цікавий пункт програми був театр тіней, що його підготували для дітей сестрички: Д. Мудрик, Л. Залеська та І. Павлів. Це були дві казки: „Ріпка“ та „Півник і Курочка“ Н. Забіли. Рисунок слово вміло використано, діти сприйняли казочки.

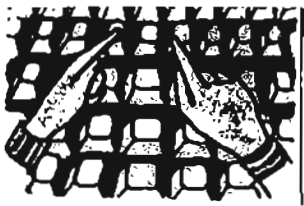
Ініціатор забави Х. Болюбаш короткими словами подякувала батькам, що так чисельно прибули зі своїми дітьми.

Милий спогад і переживання лишилися у дітей. А дохід із забави призначено на допомогу українським дітям в Європі.

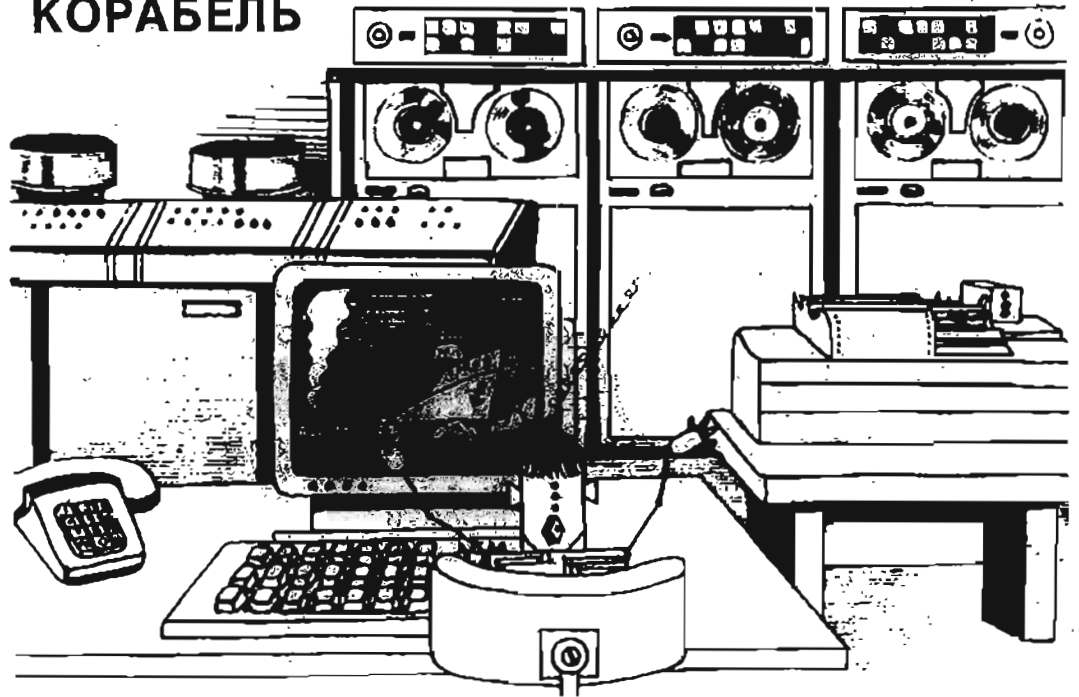
„Вузол“ ч.2(5) — видання
Журналістичного Гуртка Пластової
Станції Торонто

МИ З ВІТЬКОЮ КОНСТРУЮЄМО КОРАБЕЛЬ

Чекали, думали побачимо великий металевий корабель, а замість нього опинилися у невеликій світлій кімнаті. Ніякого корабля там не було. Тільки стояли ряди залізних шаф, у яких за склом крутились бобіни з дисками, стояли столи з телевізорами, друкарськими машинами і скрізь — безліч вимикачів в клявішів. Майже так, як у цеху Тимофія Івановича.

— Оце і є наш професор Макро, — спокійно повідомив капітан третьої ранги.

— А де ж кораблі? — здивовано запитали ми.

— Кораблі — тут. — Капітан третьої ранги показав на бобіни з дисками.

— Як це?

— А так, тут у пам'яті нашого електронного професора десятки видів кораблів. Саме з його допомогою ми й будуємо їх. Це, можна сказати, наш генеральний конструктор. І сьогодні нашим переможцям ми надамо можливість накреслити справжній корабель.

Я подивився на Вітьку.

— Ми ж не вміємо.

— А я зараз поясню.

Капітан сів за стіл, на якому стояв телевізор і було багато клавшів, як у друкарської машинки.

— Спочатку викликаємо програму „Профіль корабля”, — пояснив капітан. Він натиснув клавші — й на екрані з'явився напис: „Профіль корабля”. — Тоді задаємо величину корабля. На скільки тонн ви хочете мати корабель?

— Сто тисяч! — вигукнули ми з Вітькою.

— Сідайте. Ось тут, бачите, цифри. Наберіть сто тисяч. Морський?

— Так.

— Друкуйте „морський”.

На екрані продовжували з'являтися написи: „Профіль корабля”, „100000”, „Морський” т.д. Коли завдання для професора Макро було складено, капітан підвів усіх до величезного столу, застеленого білосніжним папером. Над столом були залізнi лiнiйки, а в одній з них, торкаючись паперу, стирчав олівець.

— Ну, що ж, просимо професора Макро намалювати наш корабель. —

Капітан третьої ранги показав нам, яку натиснути гульку, і олівець поплив над столом, лишаючи на папері тонку лінію.

За кілька хвилин на білому екрані з'явився профіль корабля, потім олівець намалював вигляд ззаду, вигляд зверху.

— Здорово! — не витримали хлопчики.

Справжній корабель з палубою, капітанським мостиком, кабінами та іншими приміщеннями красувався на папері.

Ми з Вітькою гордо поглядали один на одного — наша робота.

— Тепер ми можемо попросити професора накреслити окремі вузли

корабля, навіть деталі, двигун, гвинт. Усі ці креслення далі йдуть до наших технологів, робітників, — пояснив капітан третьої ранги. З їх допомогою виготовляють і збирають корабель. Звичайно, справа це не така проста. Але бачите, креслення, на які йшли роки, за допомогою нашого професора Макро робляться за місяці, а то й за дні. А знаєте ви, скільки друзів у нашого професора? Вони допомагають виготовляти корабель, випробовувати його та й узагалі працюють у багатьох галузях народного господарства.

Юрій Кузнецов
(Закінчення буде)

ПОМІЧ ДІТЯМ В УКРАЇНІ

Усі ми, що живемо поза Україною, і навіть діти, повинні допомагати потерпілим від Чорнобильської катастрофи. Ви, пластові діти, мабуть знаєте про це, чуєте багато, від батьків, своїх сестричок і братчиків на сходинах та від вчителів у школах, що багато дітей в Україні чекають нашої допомоги. Діти, переселені з Чорноболя та з його довкілля на лікування до міст. Частина їх перебуває тепер в лікарнях Києва. Є велика потреба ліків і медичного приладдя, щоб могли врятувати життя дітей і дорослих.

Колись Пласт, а в тому й новацтво, проводили роєві та гніздові ощадності (відмовлялися самі від ласощів), заробляли різними спільними працями, щоб післати дітям у Європі гроші чи пакунки (дітям, бо їхні батьки не могли, через недуги, переїхати до інших країн, щоб там зачати нове життя), а тепер від нас чекають допомоги діти в Україні. Тому й сповіщаємо Вас, Ваших Сестричок і Братчиків, Батьків і вчителів, щоб і Ви пішли слідами своїх попередників. Щоб і Ви були тими, які йдуть за новацьким законом і несуть поміч потребуючим.

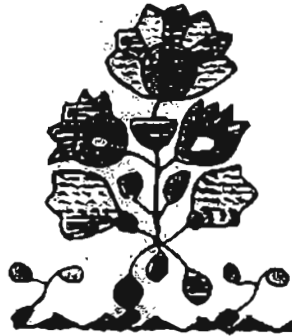
Чекаємо від Вас повідомлень — хто і як включився в цю загальну акцію допомоги Україні. В першу чергу дітям. Звітуйте про це в „Готуйсь”!

Сторінки пластових малят

ВСІ ПОЛИНЕМ

Як я дорослим буду,
Збудую я літак.
Тоді, на диво людям,
Літатиму отак:
Над полями,
Над степами,
Над річками
Над морями,
Високо-високо,
Скільки бачить око!
Облітаю всі країни
Тай долину в Україні!
Візьму із собою
І маму й татуся.
Ще полетить зі мною
Компанія уся:
Три лебеді,
Два ведмеді,
Черевички невеличкі,
І котик-воркотик,
І любий бегемотик.
Всі полинем, всі полинем
В рідну, вільну Україну.

Леонід Полтава

Знаєш ті гори, мій друже милий,
де в небо ясне, синє і красне
смереки, сосни зазирають,
білими скалами, темними лісами
орли, соколи літають?
Я тобі скажу, не треба питати:
То наші любі, високі Карпати!

Сидір Воробкевич

ЛИСТУВАННЯ З ДІТЬМИ В УКРАЇНІ

Тепер воно дуже на часі. Пишіть до дітей своїх рідних, до шкіл у містах України. Посилайте їх на адреси своїх свояків і просіть, щоб передали їх школярам.

Ось 6-річний школяр з Торонта, побувши на концерті „Не журись”, відразу написав листа до тітки своєї мами, та її доні, що живуть в Україні. До цього спонукав його концерт. Андріянко (йому всього шість і пів року) пише: „Дорогі тьотя Поля й тьотя Валя! Вчора, в суботу 11 листопада 1989 у школі Ц. Паліїв виступали „Не журись” із Львова. Я думаю, що Ви напевно чули про них. Сьогодні я з товаришами пішов на сцену і ми сказали віршик: „Бачить, не бачить”. Я був Івасик Телесик. Я думаю, що Ви його знаєте. Також Ви би могли прочитати про нього у книжках. Сам написав Андріян”.

Андріянко Фаркавець з братчиком Маркіянком люблять оглядати книжечки вже зранку. Андріянко вже грамотний („вміє читати”).

Ось приклад до наслідування однієї бабусі в Україні, який ми прочитали в газеті: 92-річна бабуся з палицею прийшла до домівки письменників у Києві така худа й бідно одягнена, але

Рій "Зоретлавці"
 Їм давно знайомі
 В небі їм - мов у ~~Львові~~ - ори.
 Вже сюди вони літали,
 Славу новакам придбали.
 Їх усі вітають,
 Кругом ~~їх~~ - я морять,
 Атарати добре діють -
 "Зоретлавці" все зуміють!
 Долетіли так щасливо,
 Привезли усі на диво,
 Бо знайшли у небі синім
 - у "Воля України."

сказала таке: „Я мабуть до вашого з'їзду не доживу. Я принесла вам свої дві пенсії по 75 карбованців. Оце віддаю. Хай вам, діти, щастить.” А письменник, який прийняв ті подаровані гроші це представник українців у перляменті — Володимир Яворівський, зворушений від вчинку бабусі, поцілував її в руку. А вона вхопила і поцілувала його руку.

Сестр. Уля

Крутиголівки для мудрої дитинки

Дорогі Любителі Крутиголівок!

Вивчення рідної мови — це велика справа. Найвищі досягнення людської думки найглибші знання і найпалкіші почуття передають люди своєю рідною мовою. Наші прізвища, наприклад, мають своє коріння, щось вони „кажуть”. Іменник коваль, тобто зайняття, яке людина виконує, дав життя багатьом іншим прізвищам, які мають початкові букви іменника коваль.

1) Тож хто напише найбільше прізвищ, що починаються з п'яти перших літер слова коваль.

2) Прочитайте ці короткі ребусики:

А **сло**, 40 **А**, 3 **ТОН**, 3 **Б**, **Г**, **БІ**,

3) Українська мова має великий запас слів, багато з них означає один і той же предмет, ознаку, дію, тобто вживається з однаковим значенням. Так, на позначення руху, що найчастіше передається дієсловом „іти” вживаються слова: прямувати, виступати, пливати. Додайте ще інші слова, які означають дію, рух.

4) Провідник гри диктує п'ять слів. Гравці записують тільки чотири, бо п'яте різниться своїм змістом від решти чотирьох.

Слова: Ліс, гай, лука, байрак, бір. Дідусь, дідуньо, дідок, дідище, дідочок. Солодкий, солоний, запашний, гіркий, кислий. Бузковий, полум'яний, бобровий, пурпуровий. Лісовий, гарний, луговий, садовий, хатній. Говорить, підготовляє, трудиться, працює, спить. Внизу, торік,

сьогодні, вчора, завтра. Там, тут, зверху, внизу, мовчки.

5) Кожний письменник, поет любить творити нові слова, щоб було цікавіше читати його твори. Пояснить значення таких висловів: Батожиста квасоля. Кавуґ-то кавун, та він набокуватий якийсь. Оце ж так плачно та досадно. Доц мрячить. Буває задощиться. Страх мене обліг.

6) А ось віршик про сніжинки: в ньому треба дописати пропущені букви.

Летіла сніжинка —
Біленька крижинка.
Летіла п - - - - і,
Упала на - - лі.
Летіла із н - - а,
У - - ла, де т - - - а!
Зі снігу в сусіда
П - - - - - ли діда
Дві руки з гил'як,
А н-с — то бур'як,
Шапка — глек роз - - тий
Ти будеш ловити!

ПЕРША ЗІРКА

ПЕРШІ СПРОБИ

Драматична сценка юначки
Ляриса Копач, Торонто

Дійові особи: Маруся, Катруся, Мама, Роксоляна, Чортик.

У кімнаті: Маруся, Катруся, Роксоляна заглядають у вікно.

Маруся: Де та зірка?

Роксоляна: Та де ж це вона — та наша Різдвяна Зірка?

Катруся: Я така голодна!

Всі разом: Ми вже так довго чекаємо та й чекаємо!

Чортик: (вискакує з кутка:) Якщо ви хочете мати вашу зірку, то мусите мені кутю дати!

Катруся: О, ні! Ніколи! Ніколи!

Усі: Геть від нас! Геть! (рух, крик).

Ляриса вбігає до кімнати: Тихо, тихо всі! Мама йде до нас. Нічого не кажіть!

Мама: (на порозі): Діти, що ж це тут діється?

Катруся: Нічого, мамо, то тільки щось Роксоляна.

Роксоляна: Я шукаю зірки на небі. Там, де вона має бути.

Мама: Будьте добрі, діти! Вже скоро тато приїде. Дивіться, шукайте за зіркою. Чортик вискакує знову: Ну, чи вирішили ви дати мені кутю?

Катруся: Ні, ми вже тобі сказали, ні!

Чортик: То я беру Роксоляну. (Хапає Роксоляну і втікає за двері).

Всі: Роксоляно! Роксоляно!

Мама з кухні: Що там сталося з Роксоляною? Діти, чого такий крик? Тато приїхав.

Катруся: Ам...м...м... зараз, зараз...

(з інших дверей виходить Роксоляна)

Всі до неї: Як ти прийшла? Де ти була?

Роксоляна: Ісус мене привів... Він Чортика насварив

Чортик: з-поза дверей: Що-о-о?.. На! Маєте свою зірку! (Кидає зірку і щезає).

Діти: Ага! Налякався, налякався! Співаймо колядку!

Всі співають колядку „Бог Предвічний народився...”

БАБИН ДЕНЬ

Бабице свято
Я зустрічаю
Я для бабусі
Пісеньку маю.
І подарунок
Бабі роблю.
Я мою бабу
Дуже люблю.

Внучка Ляриса

НАШЕ ЛИСТУВАННЯ

Дорогий „Готуйсь”! У травні минулого року новачки і новаки Пасейку, Н. Дж. взяли участь у дуже цікавих і різноманітних роєвих прогулянках. Пересилаю дописи, знімки й особисті спогади новаків і новачок, щоб поділитися з усіма читачами нашого улюбленого журналу „Готуйсь”: Готуйсь!

Сестричка **Муся Мочула-Джейкенс**
— Гніздова 17 і 22 Гнізд
у Пасейку Н. Дж., ЗСА

Рій „Видри”, 17 Гніздо УПН-ів, Пасейк, Н. Дж.
Зліва: Ігор Гук, Дорко Коциловський, Роман Брожина, Марко Домарадський, Петро Татаренко. Стоїть опікун Юрко Гук.

Прогулянка Роя „Видри”

Наш Рій поїхав на прогулянку до парку, щоб закінчити вмілість Атлета і підготувитися до II проби. Ми скакали, бігали і грали ігри. Також будували вогник. А закінчили прогулянку тим, що поїхали на морожене. Ми всі приємно провели час.

Прогулянка 13 травня 1989 р.

13 травня рій „Дикі Лілеї” вибрався на прогулянку до сестрички Віри Кобзар. Там ми всі бавилися, їли „гамбургери” і зробили квітку для

Рій „Дикі Лілеї”, 22 Гніздо УПН-ок в Пасейку, Н. Дж.
Зліва з-заду: Василякій, Таїса Кордуба, Ляра Ваньо, Гілен Богдана, Таня Ковалів, Олександра Дурбак, Наталка Ушак.
Фото: сестрички Віри Кобзар

наших мамів на „День Матері”. Новачки посадили дикі фіялки у вазонки. Дівчатка розповіли такі свої спостереження:

Гілен: Я дуже любила робити квіти на „Мамин День”.

Олександра: Ми провели гарно час і я дуже люблю приготувляти квіти для мами.

Ляра: Ми мали ігри та їли „гамбургери”.

Таня: Я тішилася прогулянкою, бо ми бавилися і робили дарунок для мами.

Таня: Мамі моїй дуже сподобалися фіялки.

Наталка: Ми декорували вазонки стрічками і кокардами.

Таня: Ми бавилися спочатку, а потім зробили квіти для мами.

Всім було дуже приємно і сестричка Віра надіється, що новачки цієї прогулянки не забудуть. Готуйсь!

Рій „Дикі Лілеї”

Рій „Фіялки” на прогулянці

13 травня 1989 року Рій „Фіялки” мав прогулянку до хати новачки Тані Гук. Там вони фарбами малювали сорочинки. Два тижні пізніше новачки

Рій „Фіялки”, 22 Гніздо-УПН-ок, Пасейк, Н.Дж.
Зліва: Катруся Дурбак, Таня Гук, Дарця Яциквич, Лїрїса Кордуба, Ксеня Коциловська, Таня Ковалів. Стоїть сестричка Андрєя Левицька.

гарно нагадали собі той день і так про нього висловлювались:

Даруся: Ми перше бавилися, малювали, а при кінці їли морожене. Це мені найбільше подобалося.

Ксеня: Я любила мішати фарбу, але було досить тяжко малювати.

Ляриса: Ми співали різні пісні.

Адріанка: Мені було трудно рішити, що саме малювати.

Наталка: Ми бавилися на гойданках за хатою Тані.

Катруся: Я люблю малювати фарбою. А дівчатка пригадують також про те, що ми того самого дня майстрували подарунки для мамів на День Матері.

Ксеня: Ми помалювали маленькі дерев'яні серденька, а потім приліплювали до них магнети.

Готуйсь!

Сестричка Андрєя Левицька

Прогулянка Роя „Орли”

В цей день Рій „Орли” поїхав до хати сестрички Нани. Їх гостили обідом (їли т. зв. „бейгелз”), потім оглядали прозїрки, що їй зробила сестричка Нана з подорожї в Україну. Потім співали

ПРИВІТ

Крайового Вишкільного Табору

„Життяги Коцарської Слави.”

БУЛАВА:

Handwritten signatures and names, including: Катруся Дурбак, Таня Гук, Дарця Яциквич, Лїрїса Кордуба, Ксеня Коциловська, Таня Ковалів, Андрєя Левицька, Катруся Дурбак, Таня Гук, Дарця Яциквич, Лїрїса Кордуба, Ксеня Коциловська, Таня Ковалів, Андрєя Левицька, Катруся Дурбак, Таня Гук, Дарця Яциквич, Лїрїса Кордуба, Ксеня Коциловська, Таня Ковалів, Андрєя Левицька.

„Слава, слава Кобзареві!” та мали теренову гру на підставі прозїрок. А далі було майстеркування на тему „День Матері”. Новакам подобалося все, що вони робили. А згодом вони ще заграли „бейсбол” і копний м’яч. Та прийшов час їти додому. Я надіюся, що цієї прогулянки новаци ніколи не забудуть!...

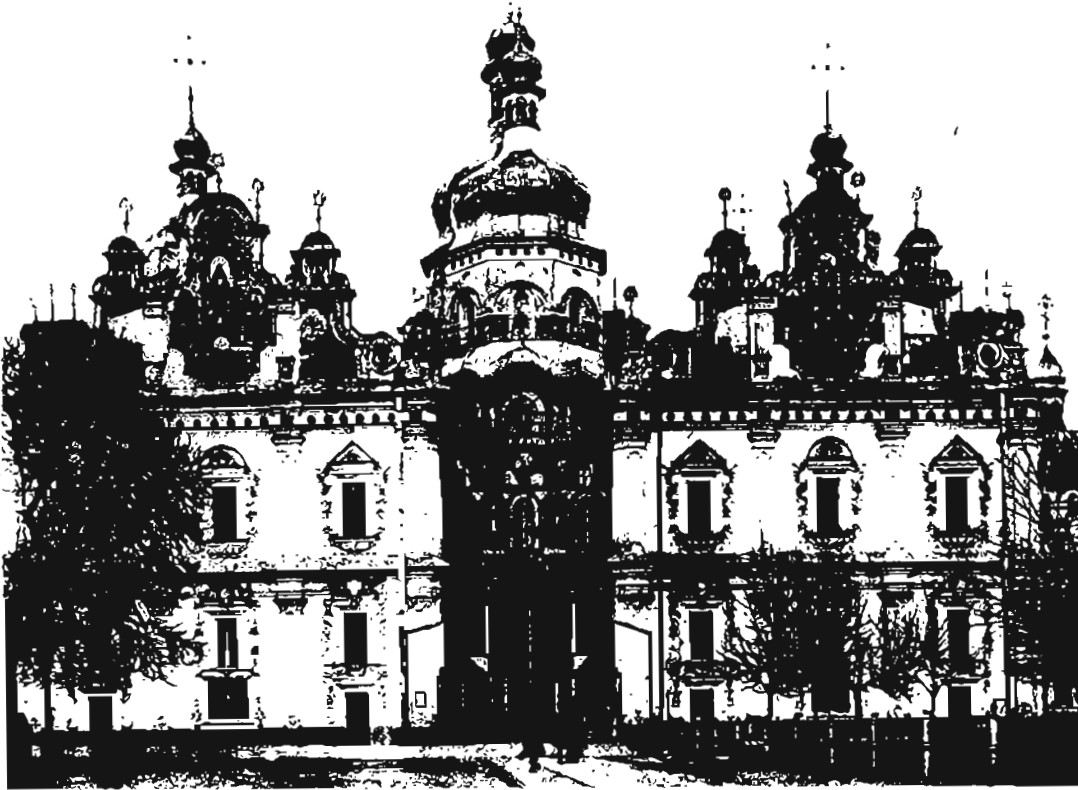
Сестричка Нана Фарміга

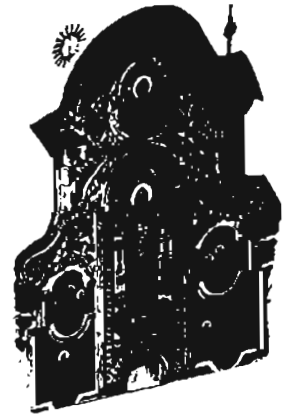
Стоять зліва: Адріан Кордуба, Адріан Джейкенс, Михась Цюлюх, Матей Буадана, Андрій Татаренко, Павло Фарміга, Юстин Матїйцьо. За ними стоїть Сестричка Фарміга. Рій „Орли”, 17 Гніздо УПН-їв в Пасейку, Н.Дж.

1. Соборна церква Успіння в Печерській Лаврі (1840-і роки).

2. Двері собору Успіння.

3. Вікно собору Успіння.

4. Вікно собору Успіння.

Радянський Союз твердить, що Успенський собор Києво-Печерської Лаври зірвали в повітря фашистські німці. Свідчення очевидців і документальні докази стосовно осінніх подій 1941 року в Києві подають дещо іншу картину. Руйнування соборної Успенської церкви виглядає пов'язаним з подібним руйнуванням інших київських будівель, яке здійснили радянські збройні сили, що відступали, та їхні агенти. Беручи до уваги, що радянські загони підклали міни під такі радянські громадські будівлі, як музей Леніна або будинок Верховної Ради УРСР, можемо не сумніватися, що вони могли підминувати головну церкву Печерського монастиря, а спогади колишніх мешканців Києва підтверджують, що більшовики дійсно підминували цей собор. Разом з ним загинуло багато цінних і рідкісних творів мистецтва.

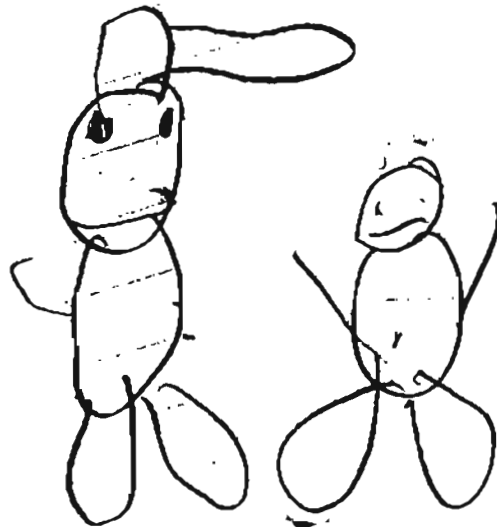

ГАЛЕРІЯ ГОТУЙСЬ

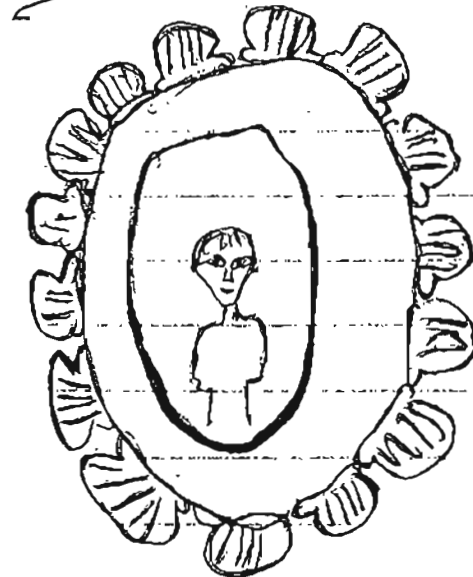
Дорогі Любителі малюнків-рисунків!
Містимо ілюстрації учнів з Цілоденної Школи ім. Св. Йосафата в Торонті до творчості Тараса Шевченка і одну до казки. Авторами цих праць є учні, що недавно прибули з Польщі. Були ці картини на виставці під час щорічного фестивалю „Живого Слова”, що в ньому беруть участь Рідні Школи з Онтарію, як декорація залі, в якій він відбувався. Інші картини були в „Готуйсь” в попередніх числах минулого року. Святкування Року Української Мови триває далі. Присилайте свої малюнки-рисунки й дописи про вияви плекання рідної мови у роях, гніздах, школах та дома. „Готуйсь” дуже на них чекає!

Якщо не знаю, називають
Лягушку в найкращий час
Мені але сприймаю як зраду
Оту лягушку крадь села!

Малюнок до поезії Тараса Шевченка „Соловейко в темнім гаю сонце зустрічає” учня Цілоденної Школи ім. св. Йосафата в Торонті Василя Динкова.

ШВИДКО ПРИКРАСИ НА ЯЛИНКУ

Потрібно: тільки паперу, олівця і ножиць.

Як зробити? Нарисувати довільного розміру ангела, ялинку, зірку, яблуко, рибу та інші речі — кошички, ланцюжки тощо.

Яблуко з пасочків паперу, що їх зліплюємо до купи вгорі, додаючи нитку на вішачка. Ялинку: складаємо пасочок паперу, рисуємо ялинку й витинаємо кілька їх разом. Теж саме робимо, витинаючи зірку, ангела, рибку.

Рисунки подав Сирій Орел Денис
„Готуйсь” ч.10 (91) 1963

Розгадки крутиголівків з чисел: 8-9 і 10/1989

- I. Спільна частина у всіх словах ч.1. ХМАР; ч. 2. ПИС. Ця частина слова — це корінь їх;
- II. Споріднені слова: дубовий, дубів, дубочків, дубняк — вони мають спільну частину ДУБ; ліс, лісник, лісовою, лісничий — у цих словах спільна частина ЛІС — корінь слів.
- III. Весела пташка звилала гніздо під дахом. У гнізді були пташенята. Якось одно пташеня упало з гнізда на землю. Василько побачив пташеня на землі. Він поклав пташеня назад у гніздо.
- IV. Пам'ятники Шевченкові є у цілому світі, а в Україні в дуже багатьох містах, а навіть і в селах. Канів, Київ, Харків, Полтава, села: Зміїв, Моринці, Яготин, Шевченкове; поза Україною: Вашингтон, Вінніпег, Буенос Айрес, будується в Бразилії — Прудентополі, буде у Львові, є у Ходорові біля Львова, в Парижі, в Торонті.
- V. Минуле пізнав Шевченко з розповідей свого діда, батька, з пісень кобзаря а згодом з книжок.
- VI. Арештовано Шевченка за його нібито співучість у Братстві Кирило-Методіївському Братстві, за його творчість, у якій він виступав проти насилля царів над Україною.
- VII. Сошенко, Куліш, родина Репніна, зокрема Варвара, Козачковський, родина Ускових (на заслання), Щепкин, брати Лазаревські та багато інших.

VIII. Шевченка любили діти, бо поет особливо любив дітей, обдаровував їх ласощами, допомагав чим був спроможний. ч. 10.

1. гарно: красно, чудово, бездоганно, прекрасно; дитина: дитя, маля, малятко, дитинка, дитинятко; мама: матуся, матінка, мамочка, няня, ненечка, матір, матище; тато: татко, татусь, татуньо, татище; світає: дніє, видніє, розвидняється; горизонт: виднокруг, небокрай; 1. малий: маленький, манюній, мацюпусенький, манюсінський; спати: спатоньки, засинати; 2. „Учітєся, брати мої, думайте читайте, й чужого научайтєся, свого не цурайтєся!” 3. Світає, край неба палає, Соловейко в темнім гаю сонце зустрічає. 4. сестра Катерина, Оксанка Коваленко, брат Микита і очевидно батьки та дідусь. 5. Заклик цей є у Шевченковому Заповіті. 6. Шевченкові було тоді 31-ий рік, а перебував він у гостині в Козачковського у Переяславі. 7. Катерина, Ярина і Маруся.

